

«РЕЦЕПТ ЩАСТЯ»
(ЗА ТВОРЧІСТЮ
Г.СКОВОРОДИ)

підготувала:

Дитяча бібліотека м.Вилкове

vilkovo.at.ua

Григорій Савич Сковорода

Український – філософ, поет, просвітител ь – гуманіст.

Автор багатьох філософських праць, віршів, байок, пісень.

Зміст людського буття бачив у самопізнанні.

Засуджував всілякі спроби розпалювання ворожнечі між народами.

У майбутньому суспільстві вважав необхідними відносини братерства і любові.

Щастя людини вбачав у праці, яка відповідає її природним нахилам.

Головний педагогічний принцип Сковороди – розвиток природних здібностей людини.

Філософ – мандрівник

Співець - музика

Вчитель - байкар

Мандрував – майже 30 років

Знав – 8 іноземних мов

Грав - на 5 інструментах (скрипка, флейта, бандура, цимбали, сопілка).

Написав – 30 прозових байок

Був - всебічно розвиненою людиною

Змінив - основу багатьох наук України

Сприяв - відкриттю першого університету в Україні.

Розвинув - ідею демократизму й гуманізму

Вніс в літературу нові теми й образи

Стилістична манера філософських творів Г. Сковороди.

**“Когда дух в человеке весел,
мысли спокойны, сердце мирно,
то всё светло, щасливо, блаженно.
Сие есть философия “**

Г. Сковорода.

- ✓ В ранній період своєї творчої діяльності, завдяки близькості до природи формуються філософські погляди майбутнього письменника мислителя.
 - ✓ З його точки зору, філософія повинна бути тісно пов'язана з життям і розв'язанням суспільно практичних завдань.
-

В ліричних поезіях, він філософ, а в філософських працях – лірик.

Григорій Сковорода висловив свою мудрість у піснях, байках, притчах, трактатах і діалогах.

Джерелом його мудрості були:

- ✓ Біблія
- ✓ Античні філософи (Демокріт, Епікур, Арістотель).
- ✓ Спілкування з природою, народом.

У своїх творах поет використовував:

- ✓ фольклорні епітети
- ✓ приказки і порівняння
- ✓ вислови древніх філософів
- ✓ афоризми

Щастя, де ти живеш ?

У своїх поезіях, філософських трактатах поет подає ідеальний образ людини , яка може бути щасливою.

Філософ радить шукати щастя в самому собі, через самопізнання.

“Найпотрібніше тобі ти знайдеш лише у собі, подивися, як живеш: друга у собі знайдеш “

із збірки “ Сад божественних пісень “.

✓ Спорідненість визначає життєвий шлях кожної людини, формує її характер, світогляд.

✓ Спорідненість кожної людини – це воля Бога, природи.

“З різними природними нахилами й життєві шляхи різні. Одначе всім їм один кінець – лад і любов ”.

”Годинникові колеса”.

Велику роль у здобуті щастя Сковорода надає

праці, яка повинна приносити їй душевне задоволення.

✓ Справжнім багатством є для людини “ совість, як чистий “криштал” , “чисті розуму вітрила “, “непорочність – ось де діамант.

✓ Людина має життя для придбання духовних скарбів, людина повинна бути розумною.

“ Дурень шукає видного місця, а розумного й у кутку видного “.

Формула щастя

Щастя =
самопізнання +
праця

“Робота наша – джерело веселощів”.

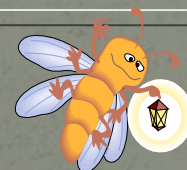
Мотив “сродної праці” у творчості Г. Сковороди займає дуже важливе місце.

На думку мандрівного філософа:

- ✓ Праця – це природна потреба кожної людини.
- ✓ Без праці людина не може мати щасливого життя і морального задоволення.
- ✓ Тільки тоді людина буде щасливою, коли пізнає себе, розпізнає своє покликання, нахили чи обдарування, зрозуміє, який рід діяльності принесе їй моральне задоволення.

Ідею “сродної праці” Г. Сковорода проводить в байках:

- “ Собака і Кобила “
- “ Орел та Черепаха “
- “ Жайворонки “
- “ Зозуля і Косик “
- “ Годинникові колеса “
- “ Бджола та Шершень “

“Немає нічого радіснішого, аніж
життя за призначенням”.

За думкою філософа:

Цінність життя – “сродна” праця.

Смисл життя - працювати за покликанням, за нахилами і обдаруванням, виконувати посильну й доступну людині “сродну” працю.

“Сродна праця” принесе суспільству матеріальне і духовне багатство, а людям – щастя і задоволення.

Філософією “сродної праці” Г. Сковорода наказує нам жити за покликанням, через самопізнання.

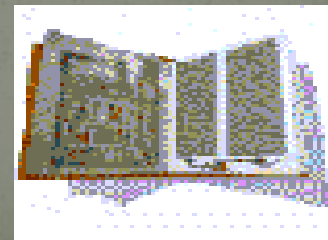
“Людина – коваль свого щастя, не раб, і тільки від неї залежить, яким буде її життя”

Чи був щасливий сам Сковорода ? Мабуть, да. Власним життям він довів, що щастя там, де твоє покликання.

Хоч і написали йому на могилі те, що він заповів:

“ Світ ловив мене, та й не спіймав ”,- але Сковорода все ж таки належить світові.

Він був щасливим і нас вчить бути такими.

Використанні джерела й ресурси

Джерела:

1. Григорій Сковорода “Сад пісень” вибрані твори. Київ. “Веселка” 1983
 2. Павло Загребельний “Неложними устами”. Київ. “Радянський письменник” 1981.
 3. Микола Махінчук “Переяславський скарб” Київ. Видавництво ЦК ЛКСМУ “Молодь” 1989
 4. Володимир Стадниченко “Мандрівник за знаннями” Червоний гірник.
-